

Hjærtelighed, idet han trykkede dem bægge i Haanden og ønskede dem velkommen. Det var to ynkeligt udseende Skikkelser, klædte i fattige Pjalter og saa gennemblødte af Regnen, at der havde dannet sig smaa Søer paa Gulvet omkring deres Hosesokker. Den ene var lang og tynd som en Brøndstage, den anden lille, tykladen og flenskallet og havde en nævestor Knude over det ene Øje. Bægge sad med Hænderne paa Knæene og saa' med forlegen Mine mod Gulvet; men i Ny og Næ, naar de troede sig ubemærkede, skævede den ene forsigtigt til den anden og undertrykte samtidigt et Smil.

Det var to i Sognet velbekendte Personer, Svend Øl og Per Brændevin, som hørte til den faste Stok af Egnens forfaldne Subjekter, der hver Morgen samledes udenfor Købmand Villings Dør, hvor de — med Flasker skjult under Klæderne — i Utaalmodighed ventede paa, at Butikken skulde blive aabnet. Sammen med en Del Ligesindede boede de i en Samling Lerhytter, de saakaldte Mosekærshuse, ude ved Sognets fjerne Vestgrænse. Den ene af dem var Træskomager, den anden Tække-
mand; men deres væsentligste Indtægt forskaffede de sig efter den almindelige Mening ved i maanemørke Nætter at stjæle af Bøndernes Kartoffelkuler og klippe Ulden af tøjrede Faar ... ja der